3

ನಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ದೇವರಿಂದಲೇ

(2 ಕೊರಿಂಥ 3:4-4:6)

"ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಇಂಥ ಭರವಸವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ ..." (3:12).

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ದೇಶದ ಬಲು ಗಂಭೀರವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಇರುವ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕಂಡು, ಹಲವು ಬಾರಿ ನಾನು ಬೆರಗಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವೊಬ್ಬ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯೂ ಆತನು ತನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ತೋರದಿದ್ದರೆ ಆತನು ಮತದಾರರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನು ಯಾವುದೇ ವಾಗ್ದಾದದ ಸದ್ದನ್ನೇ ಮಾಡದೇ, ಹಣದುಬ್ಬರ, ನಿರುದ್ಯೋಗ ಮುಂತಾದ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಾಗಿ ಆತನು ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ಊಹೆಗೆ ನಿಲುಕಲಾರವು ಎಂದು ಅನೇಕ ಗಂಭೀರ ಚಿಂತಕರು ನಮಗೆ ಹೇಳಬಹುದು, ಆದರೆ ಸವಾಲು ಯಾವುದೇ ಆಗಿರಲಿ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ನಾನು ಸಮರ್ಥನು ಎಂದು ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯು ತನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯವು ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ ಎಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವ ವಿಶ್ವಾಸದ ಆತ್ಮವನ್ನು ಗೌರವಿಸುವಂತಹ ಜನರು ನಾವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಸವನ್ನು ಬೆಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅನೇಕ ಸ್ವಸಹಾಯದ ತರಬೇತಿಗಳನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ಸುದ್ದಿಗಳಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಅನೇಕರು ಕೇಳಿರಬಹುದು. ಅಂಥ ಒಂದು ತರಬೇತಿಯು ನಮ್ಮ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿಸುವತ್ತ ನಡೆಸಬಲ್ಲಂತಹದಾದ "ಹುದುಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಿ" ನಮಗೆ ಸಹಾಯಿಸಿರಿ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಎಂಬ ಚಲನಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮಾರಿಯಾಳಿಗೆ ಅವಳ ದೊಡ್ಡದಾದ ಮತ್ತು ಕಠಿಣಮಯವಾದ ಮನೆಯ ಕೆಲಸದಾಕೆಯಾಗಿ ಹೊಸ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ವಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದನಂತರ ಅವಳ ವಿಜೇಯತ ಮನಸ್ಥಿತಿಯು ನಮಗೆ ವಿನೋದವೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ, ಆಕೆಯು "ನಾನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಇದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋದಳು.

ಕೆಲ ಸವಾಲುಗಳು ನಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದವುಗಳನ್ನು ಅಸಾಧ್ಯ ಹಾಗೇಯೇ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವು ವಿಕೃತವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಅಪಾಯಕಾರಿಯೂ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನಾಯಕನ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವು ತನ್ನ ಸ್ವಂತದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಾವಿಸುವತ್ತ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸಾಮರ್ಥದ ಮೇಲೆ ಅಸಂಗತವಾದ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವೇ ಸ್ವಸಾಹಾಯ ತರಬೇತಿಗಳು ಮುಖ್ಯಗುರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಅದು ಹೇಗೆ ಅನ್ವಯಿತವಾಗುತ್ತದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸದೇ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವು ನಮ್ಮನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇರುವ ಮೂಲತಃ ಆಗಿವೆಯೇ, ಹೊರತು ಯಾವುದೇ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾದ ತರಬೇತಿಯಲ್ಲ ಎಂದನ್ನೆಬಹುದು. ಹಾಗಾದರೆ ಮಾರಿಯಾಳ "ನನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ" ಎಂಬ ಹಾಡಿನ ಪದಗಳಲ್ಲಿ

ಅಪಾಯವು ಇದೆ.

ಸಭೆಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವು ಮಹತ್ವದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ರೂಪದ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ, ಹಿರಿಯರಿಗೆ, ಮತ್ತು ಡೀಕನ್ನರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಯಾವ ತರದ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವು ಇಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತರಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬದುದೇ. ನಾಯಕತ್ವಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವ ಜನರು ನಿಯೋಗಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಇರುವವರ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಯಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ದೇವರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಳ್ಳುವುಕೆಯ ಅವರಿಂದ ಅತಿ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಬಯಸುವದಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ದೇವರ ಕಾರ್ಯಗಳು ಬಲು ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಬಯಕೆಗಳಾಗಿದ್ದು, ಅವರು ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ವಹಿಸುವದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವವುಗಳು ಆಗಿವೆ. ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸಾಮರ್ಥದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಈ ಮಹತ್ವದ ಕಾರ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ ಇತರರೂ ಮಾಡುವವರಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯ ಧೈರ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಮತ್ತು ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಜಗತ್ತೂ ಇವು ಕ್ರೈಸ್ತ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯವಾದವುಗಳು ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ ಸಭೆಯ ನಾಯಕತ್ವವು ಇತರ ಯಾವುದೇ ನಾಯಕತ್ವದಂತೆ, “ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ” ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ ಎರಡೂ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಗಳೂ 2 ಕೊರಿಂಥವು ಸೂಚಿಸುವ ಹಾಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತಿಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ವಿಕೃತಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ 3ರಲ್ಲಿ ಪೌಲನು “ಇಂಥ ಭರಸವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಮಗುಂಟು” (3:4) ಎಂದು ಕೊರಿಂಥ ಸಭೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಂತರ ಆತನು, “ಆದುದರಿಂದ ಇಂಥ ಭರವಸವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದು ...” (3:12) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿನ ಸೇವೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಮಹತ್ವದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಎಂದರೆ ವಿಶ್ವಾಸ, ಧೈರ್ಯ, ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇವುಗಳು (3:17) ಆಗಿದ್ದು ಸೇವಕರು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಭಯಭೀತರಾಗಲು ನಿರಾಕರಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ರೈಸ್ತನ ಗುರುತು ಎಂದರೆ ವಿಶ್ವಾಸವು ಆತನ ಪಾತ್ರದುದ್ದಕ್ಕೂ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ.

ಯಾವತರದ ವಿಶ್ವಾಸ? (3:4-6)

ಪೌಲನು ಸ್ಪುಟವಾಗಿ ಈ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಇತರರು ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಇರಲು ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೇರಳವಾದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಕೊರಿಂಥ ಸಭೆಗೆ ಬಂದ ಇತರರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು “ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸೇವಕರೂ” (11:23) ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. 3:1ರ, ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ತಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳ ವರ್ಣನೆಯಿರುವ “ಯೋಗ್ಯ ತಾಪತ್ರಗಳ” ಮೂಲಕ ಬರುವವ ರಾಗಿದ್ದರು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು “ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು” ಆಗಿರುವಂತೆ (10:12) ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದರೆ ಹೊರತು ಅವರಿಗೆ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ಕೊರತೆಯು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯೋಗ್ಯತಾ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ತರುವಲ್ಲಿ ಪೌಲನ ಸ್ವ ವಿಫಲತೆಯು ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ, ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುವವರಾಗಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಅಳತೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಅವರ ಸೇವೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಸಂಶಯಪಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ರೀತಿಯ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಪೌಲನು “ಇಂಥ ಭರವಸವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕವೇ ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಮಗುಂಟು” (3:4) ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸುಳ್ಳುಬೋಧಕರಿಗಿಂತಲೂ ಆತನದು ವಿಭಿನ್ನತರವಾದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವಾಗಿದ್ದು ಅವರಿಗಾಗಿ ಆತನು “ನಮ್ಮಿಂದಲೇ ಏನಾದರೂ ಉಂಟಾಯಿತೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವೇ ಸಮರ್ಥರೆಂತಲ್ಲ, ...” (3:5) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ದೇವರ ಕಾರಣಗಳು

ಇತರ ಮಾನವ ಸೇವಕರಿಂತ ಬಲುದೂರವಾಗಿದ್ದು ಆತನ ಅದ್ಭುತವಾದ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಸಿರಬೇಕು. ಈ ಚಿತ್ರಣವು ಕ್ರಿಸ್ತೀಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸದ ಬಗೆಗೆ ಇರುವ ಶ್ರೇಷ್ಟವಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಸಮರ್ಥತೆಯ ಬಗೆಗೆ ಅರಿಯುಳ್ಳವ ರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ; ಆದರೂ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

"ಸಮರ್ಪಕ" (*hikanos*) ಇದಕ್ಕಾಗಿರುವ ಪೌಲನ ಮಾತು ಕೊರಿಂಥದವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿನ ಆತನ ಚರ್ಚೆಗೆ ಮಹತ್ವವಾದಂತದ್ದಾಗಿದ್ದು, ಬಹುಶಃ ಕೆಲವರು "ಸಮರ್ಪಕ ವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ" ಪ್ರತಿಸುವುದು ಆಗಿದೆ. ಪೌಲನು ದೇವರ ವಿಜಯದ ಬಗೆಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ ನಂತರ, ಆತನು "ಇಂಥ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಯಾರು [*hikanos*] ಯೋಗ್ಯರು?" (2:16) ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಉತ್ತರವು "ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಪೌಲನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿನ ಅಶಕ್ತತೆ ಮತ್ತು ನಾಜೂಕಾದ ಆತನ ಆರೋಗ್ಯ, ಮತ್ತು ಆತನು "ಸಮರ್ಪಕನಲ್ಲ" ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವಂತದ್ದು ಇವುಗಳನ್ನು ಇತರರು ಬಹುಶಃ ದಿಟ್ಟಿಸಿನೋಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಪೌಲನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು.

ಪೌಲನು ತಾನು ಸಮರ್ಪಕನಲ್ಲ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಮಾರ್ಮಿಕವಾದದ್ದು ಆಗಿದೆ, ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಆತನು ತನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸದ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ "ನಮಗಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ದೇವರಿಂದಲೇ ಬಂದದ್ದು; ಆತನು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಸೇವಕರಾಗಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನಮಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಲಿಖಿತ ರೂಪವಾದದ್ದಾಗಿರದೇ ದೇವರಾತ್ಮ ಸಂಬಂಧವಾದದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಲಿಖಿತ ರೂಪದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮರಣವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ; ದೇವರಾತ್ಮ ಸಂಬಂಧ ವಾದದ್ದು ಜೀವವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ" (3:5, 6). ಪೌಲ ವಿಶ್ವಾಸವು ಆತನ ಸ್ವಂತ ವರ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಂದದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯು ಆತನನ್ನು ಕರೆದದ್ದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ದೇವರು ತನ್ನ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಆತನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದನು.

ದೇವರು ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಗಣ್ಯವಾದ ಯಾವುದೇ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವರ್ಚಸ್ಸು ಇಲ್ಲದ ತನ್ನ ದಾಸರು ಅಥವಾ ಸೇವಕರ ಮೂಲಕ ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿನ "ಮೋಶೆಯು" ತನ್ನ ಅರ್ಹತೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ಗಂಭೀರವಾದ ಸಂಶಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನಾಗಿದ್ದನು (ಹೋಲಿಸಿ ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 4:10). ಹೀಗಿರಲು ದೇವರ ಆತನಿಗಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಮತ್ತು ನಡೆಯಲು "ಸಮರ್ಪಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು" ಆಮೋಸನು ತಾನು ಪ್ರವಾದಿಯೂ ಅಲ್ಲ ಅಥವಾ ಪ್ರವಾದಿ ಮಂಡಲಿಯವನೂ ಅಲಲವೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ (ಅಮೋಸ 7:14). ಅದಲ್ಲದೇ ಅವರು ಸಮರ್ಥಕರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ "ದೇವರು ಅವರನ್ನು ಸಮರ್ಥಕರನ್ನಾಗಿಸಿದ್ದಾನೆ." ಪೌಲನ ಅರ್ಹತೆಯು ಬೆಳೆದು ಬಂದು ದೇವರ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವಂತದ್ದಾಗಿದೆ.

ಈ ಕಾರಣವು ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ ಯೆರೆಮೀಯನಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿದ್ದು, ಹೊಸದಾದ ದಿನಗಳು ಬರುವಾಗ ದೇವರು "ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ ವಂಶದೊಂದಿಗೂ, ಯೆಹೂದ ವಂಶದೊಂದಿಗೂ ಹೊಸದಾಗಿರುವ ಒಂದು ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನು" (ಯೆರೆಮೀಯ 31:31) ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು, ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಯಂತೆ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರ "ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ" ಬರೆದುದ್ದಾಗಿದೆ (ಯೆರೆಮೀಯ 31:33). ಪೌಲನ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯು ಮೋಶೆಯು ಹೇಗೆ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಂಡಿಕೆಯ ಸೇವಕನಾಗಿದ್ದನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಖಚಿತವಾಗಿ ತಾನು ಆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ "ಸೇವಕನು" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ ಆತನ ಓದುಗರು ಆತನ ಯೋಗ್ಯತಾ ಪತ್ರ ವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಪತ್ರವು "... ಮನುಷ್ಯನ ಹೃದಯಗಳೆಂಬ ಹಲಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬರೆದದ್ದು" ಪೌಲನಿಗೋಸ್ಕರ "ಜತನವಾಗಿಟ್ಟಿದ" (3:3; ಅಕ್ಷರಶಃ "ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದು") ಆಗಿದೆ. ಅದು

ಈಗಾಗಲೇ ಆತನ ಕಾರ್ಯದ ಫಲಿತಾಂಶದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ದೇವರ "ವಿಮೋಚನೆಯ ಮನುಷ್ಯ"ನಂತೆ, ಆತನು ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯದ ಮೂಲಕ ಜೀವಿತಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವುದನ್ನು ಕಾಣುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಆತನು "ಇಂಥ ಭರವಸವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಮಗುಂಟು" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಜನಪ್ರಿಯ ವಿಷಯವಾದ "ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ" ದಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ.

ಪೌಲನ ವಿಶ್ವಾಸದ ರೀತಿಯು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ಎರಡೂ ಜನಪ್ರಿಯ (ಮತ್ತು ವಿರೋಧಗಳ) ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಅತೀ ದೊಡ್ಡದೆಂದು ಕಾಣುವ ನಿಯೋಗದಿಂದ ವಿಕಾರವಾಗಿರುವಂತದ್ದರಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗಿರುವುದನ್ನೂ ದೂರವಿರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಎರಡು ಬಗೆಯ ವಿಚಾರಗಳು ಸಭೆಯ ಪ್ರಚಲಿತ ಶೋಧನೆಗಳೂ ಮತ್ತು ವಿನಾಶಕಾರಿ ಆಗಿವೆ. ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಸಾಧನೆಗಳಿಗಾಗಿ 3:1 ರಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಯೋಗ್ಯತಾ ಪತ್ರಗಳಂತಹ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುವ ಒತ್ತಡದಲ್ಲಿ ಇರುವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಬಾಬೆಲ್ ಗೋಪುರದಂತಹ ಜನರು "ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ" (ಆದಿಕಾಂಡ 11:4) ಬಯಸಿದಂತೆ, ಸಭೆಗಳು, ತಮ್ಮ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನು ಇತರರಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು "ತಮ್ಮನ್ನು ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುವ" ಈ ತರದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಯೋಗ್ಯತೆಯು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳ ಶ್ರೇಣಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅಳೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ಸೇವಕರನ್ನೂ, ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನೂ, ಸುವಾರ್ತಿಕರನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇತರರನ್ನು ಯಶಸ್ಸಿನ ಕೃತಕ ಶ್ರೇಣಿಗಳಿಂದ ಅಳೆಯುತ್ತೇವೆ. ಇತರರ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ಬಗೆಗೆ ಪೌಲನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯು, ಸಭೆಗೆ ಸಹಾಯಕಾರಿಯಾಗಬಹುದು. ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವು ನಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ "ನಮ್ಮ ಸರ್ಪಕತೆಯು ದೇವರಿಂದ" ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ನಾವು "ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಭರವಸವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೇ ಸತ್ತವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವ ದೇವರ ಮೇಲೆಯೇ ಭರವಸವಿಡುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ" (1:9).

ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಿಂದ ಒಂದು ಪಾಠ (3:7-16)

ಪೌಲನು ಹಲವು ಬಾರಿ ತನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಆತನು ಅದನ್ನು ವಿಸ್ತೃತಗೊಂಡ ಪಾಠಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವಿರಳವಾಗಿ ಬಳಸಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ, 3:7-16ರಲ್ಲಿ, ಪೌಲನ ಸೇವೆಯ ಸಮರ್ಥನೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಆತನು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಉದ್ದನೆ ಪಾಠವನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದರಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತಲರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಮೋಶೆಯು ಸಿನಾಯಿಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ನಂತರ ಆತನು ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಹೊಳೆ ಯುವ ಪ್ರಭಾವದಿದ್ದು ಕೂಡಿದ ಮುಖದೊಂದಿಗೆ ಇಳಿದು ಬಂದ (ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 34:29-35) ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಆತನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ದೇವರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು ಮೋಶೆಯ ಶಕ್ತಿ ಆತನನ್ನು ಇತರರಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿತ್ತು ಎಂದು ಕಥೆಯು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಶತಮಾನದುದ್ದಕ್ಕೂ ರಬ್ಬಿಗಳಿಂದ ಅದ್ವಿತೀಯ ಪ್ರಭಾವವು ಮೋಶೆಗೆ ತೋರಿಸಲ್ಪಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮೋಶೆಯು ಜನರ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡ ಬಟ್ಟೆಯು ಆತನ ಸೇವೆಯ ಗಂಭೀರತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಪೌಲನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕಾರ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಭಾವವುಳ್ಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಆದುಕೊಂಡನು.

ಪೌಲನು ಈ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಆ ಕಥೆಯಲ್ಲಿನ ಪಾಠವನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಲು ಯಾಕೆ ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿದನೋ ಎಂಬುದರ ಬಗೆಗೆ ನಮಗೆ ಖಚಿತತೆ ಇಲ್ಲ. ಆತನು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ಅದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿಲ್ಲ. ಆತನ ವಿರೋಧಿಗಳು ಮೋಶೆಯಂತೆ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾಗಿರ ಬೇಕೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇದೆ. ಮೋಶೆಯ ಮಾಡಿದ ಮಡಿ ಘನ ಕಾರ್ಯಗಳ

ಮೂಲಕ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಗಳ ಮಟ್ಟ ಆತನ ಗಣನೀಯವಾದ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಪೌಲನದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಆತನ ಸೇವೆಯು ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವರಹಿತವಾದದ್ದು ಆಗಿತ್ತು. ಮೋಶೆಯೊಡನೆಯ ಹೋಲಿಕೆಯು ಪೌಲನನ್ನು ತಗ್ಗಿಸುವಂತದ್ದಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಆತನ ಸೇವೆಯ ಕ್ಷೀಣಾವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವರಹಿತವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವರಹಿತವಾದದ್ದು ಆಗಿತ್ತು (*doxa;* NIV, "ವೈಭವ") ಎಂದು 3:7-11ರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವುದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಮೋಶೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳು "ಅದ್ಭುತವಾದ" ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದೂ ಆಗಿತ್ತು. ಮೋಶೆಯ ನಂತರ ಯಾರಾದರೂ ಆತನನ್ನೇ ಅನುಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಪೌಲನು ಎಂದಿಗೂ ಮೋಶೆಯ ಸೇವೆಯ ಪ್ರವಾಭವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಮೋಶೆಯು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಓದಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಇದು ದೇವರಿಂದಲೇ ಆದದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿದದ್ದನು. ಇದು ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಾಗಿನ ಸೇವೆ ಆಗಿತ್ತು. ಮೋಶೆಯ ಹೊಳೆಯುವ ಮುಖವು, ಈ ಮನುಷ್ಯನ ಕಾರ್ಯದ ಹಿಂದೆ, ಒಂದು ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯು ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಿಪಿಸುವಂತದ್ದಾಗಿತ್ತು.

ಕ್ರೈಸ್ತರು ಕೇವಲ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರುಬಿಟ್ಟಿರುವ ತಮ್ಮ ನಿಯೋಗವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ಒಡೆದು ಹೋಗುವುದನ್ನು ಆದಿ ಸಭೆಯ ಬಯಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸೇವೆಯು ಮೋಶೆಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದುವರೆದ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿರುವಂತಹ "ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು" ಕೇಳಬೇಕು. ಮೊದಲ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ "ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಬಂದಂತಹದು" (3:7) ಬಗೆಗೆ ಪೌಲನು ಮಾಡಿದ್ದಂತಹದನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸಬೇಕು. ಈ ಶ್ರೇಷ್ಟ ಬೆಳಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆವು ಎಂದು ನಾವು ಬಲ್ಲರಾಗಿದ್ದು ಇದು ಇಂಥ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದಾಗಿದೆ.

3:7-11ರಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಮಹಿಮೆಗಳು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಪೌಲನು ಮೋಶೆಯ ಪ್ರಕಾಶದ ಜೊತೆಗೆ ಬಂದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಾಗ, ಆತ್ಮದ ಸೇವೆಯು ಶ್ರೇಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಭೆಯು ಎಂದು ಆತನು ತೋರಿಸಿದನು. ಮೋಶೆಯ ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಇಳಿದು ಬರುವಾಗ ಇದ್ದ ಆತನು ಗಂಭೀರತೆಯು ಪೌಲನ ಸೇವೆಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗದು. ಈ ಸೇವೆಯು ಜಗತ್ತಿನ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುವ ದೇವರ ಅಂತಿಮ ಬೆಳಕಾಗಿದೆ. ಜೀವಿತಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಮತ್ತು "ನೀತಿವಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿ" ಅವರನ್ನು ನವೀಕರಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯು ಅದಕ್ಕಿದೆ (3:9). ಮೊದಲಿನ ಬೆಳಕು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ತೋರಿದಾಗ, ದೊಡ್ಡಬೆಳಕಿನ ಜೊತೆ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗುವ ತನ್ನ ಶೋಭೆಯನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ (3:10).

ತನ್ನ ಸೇವೆಯು ಆಕ್ರಮಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಪೌಲನು ತಿಳಿದಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಆತನ ಸವಾಲು ತೊಂದರೆದಾಯಕ ಸಭೆಯೊಡನೆ ಹೊರತೋರಿಕೆಯ ಫಲರಹಿತ ಶ್ರಮದೊಡನೆ ಆತನು ಯಾಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪರಿಚ್ಛೇದದಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ಸೇವೆಯನ್ನು ಹೋಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮೋಶೆಗೆ ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾದ ಈ ನಿಯೋಗದಲ್ಲಿ ತಾನು ದೇವರ ಸೇವಕನಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಪೌಲನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದನು. ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನಾಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಆತನು ಅನರ್ಹನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನ ವರ್ಚಸ್ಸು ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವಗಳ ಕೊರತೆಯೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ಇತರರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಹೊಸತರದ ಸೇವೆಯು ಇತರರು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಪ್ರಭೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ಆತನು ತಿಳಿದವನಾಗಿದ್ದನು. ಆತನ ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಬಲು ಪ್ರಮುಖವಾದ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ನಿಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದನು.

ಪೌಲನ ಎದುರಾಳಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳು, ತೋರಿಬರುವಂತವುಗಳೂ ಮತ್ತು ಮೋಶೆಯ ಮುಖದಂತೆ ಹೊಳೆಯುವಂತವೂ ಆಗಿದ್ದು ಅವರ "ಪ್ರಭೆಯು" ಅದ್ಭುತವಾದ

ಸಾಧನೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅನುಭವವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವವುಗಳು ಆಗಿವೆ ಎಂದು ನಿಸ್ಸಂಶಯ ವಾಗಿ ಹೇಳುವವರಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರಭೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಪೌಲನು ಸೂಚಿಸುವವನಾಗಿದ್ದನು. ಅದೇ ತರದ ಪ್ರಭೆಯು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂತದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಶಿಲುಬೆಯ ವಿಭಿನ್ನತರವಾದ ಪ್ರಜೆಯನ್ನು ಇತರರಲ್ಲಿ ತೋರ್ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರು ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ಕರೆದದನ್ನು ನೆನಿಪಿಸುವದು ಸಭೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಿದೆ.

ಪೌಲನಂತಹ ಪ್ರಭಾವ ಹೀನನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಕೂಡಾ ಇಂಥ ನಿಶ್ಚಿತತೆಯ ಬಗೆಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಕೊರಿಂಥ ಸಭೆಯ ಜೊತೆ, ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿನ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಅಚ್ಚರಿಪಡುವಂತರಾಗಿದ್ದರು. ಪೌಲನು ಮೋಶೆಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಸಮಾರೋಪಿ ಸುತ್ತಾ "ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಇಂಥ ಭರವಸವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದು "ಧೈರ್ಯದಿಂದ" ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (3:12). ಆತನು ನಿಯೋಗದಿಂದ ಭಯಗ್ರಸ್ತನಾಗಿಲ್ಲ. "ಧೈರ್ಯ" (*parrhesia*) ಎಂಬುದು ಪೌಲನ ಸೇವೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಗುಣಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಭಲ ವಾದ ಧ್ವನಿಯು ಅಧ್ಯಾಯ 3ರಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆಯೂ ಆ ಮನುಷ್ಯನು "ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ" (3:4) ಮತ್ತು "ಧೈರ್ಯ" (3:12), ಮತ್ತು ಆತನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ (3:17) ವುಳ್ಳವನು ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಇತರರು ಆತನ ಸೇವೆ ಸವಾಲನ್ನು ಹಾಕಿದರೂ, ಆತನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಅವಕಾಶಗಳ ಅಭಿರುಚಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತನ್ನ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಪನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರ ಮುಂದೆ ಸುಮ್ಮನೇ ಉಳಿಯಲು ಇಲ್ಲ.

ಪೌಲನ "ಧೈರ್ಯ" ಎಂಬ ಪದವು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳಗೆ ಬಲು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪದದ ಅರ್ಥವು "ವಾಕ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ" ಎಂದಾಗಿತ್ತು. ಅರಸನ ಮುಂದೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಜಾಹಿಂಸಕನ ಮುಂದೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವದು ಮತ್ತು ಸತ್ಯವು ಎಷ್ಟೇ ಕಟುವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡಾ ಅದನ್ನು ಹೇಳುವದು ಜ್ಞಾನಿಯ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಆಗಿದೆ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅತ್ಯಂತ ಕಟುವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಗ್ರೀಕ್ ತಂಡದ ಶಾಲೆಯ ಸ್ಥಾಪಕನಾದ Diogenes ನ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ಆ ಶಾಲೆಗೆ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ದೊರೆಯು ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಆತನು ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗೆ ಮಹಾದಂಡನಾಯಕನು ಆತನಿಗಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆತನ ಉತ್ತರವು "ನನ್ನ ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಸರಿ" ಎಂದಾಗಿತ್ತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನ ಸಂದೇಶದ ಬಗೆಗೆ ಆತನು ಖಚಿತತೆ ಉಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು, ಹಾಗೂ ಆತನು ತನ್ನ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಧೈರ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಅರಿತವನಾಗಿದ್ದನು.

ತನ್ನ ಸೇವೆಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಾಗಿ ಪೌಲನು ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯವಾಗಿ (3:17) ಮತ್ತು ಧೈರ್ಯದಿಂದ (3:12) ಮಾತನಾಡಿದನು. ಮೋಶೆಯು ತನ್ನ ಸೇವೆಯ ಮಹಿಮೆಯು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಂದ ಮಾಸಿಹೋಗುವಾಗ ಆತನು ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ (3:13) ರೀತಿಯು ಪೌಲನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದು ಅವರು ಅನೇಕ ಗಲಿಬಿಲಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ತಿಳುವಳಿಗಳಿಗೆ "ಮುಸುಕು" ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಪೌಲನನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಇತರರು, ಇನ್ನೂ ತಮ್ಮ "ಮನದ ಮೇಲೆ" ಮುಸುಕು ಧರಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ (3:14, 15). ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಟ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನೋಡುವವರು ಎಂಬ ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯವು ಪೌಲನಿಗಿತ್ತು (3:16, 17). ಯಾವುದೊಂದು ಸತ್ಯದಷ್ಟು ವಿಮುಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ಆತನು ಹೇಳುವಂತೆ, "ಅವರ ಹೃದಯವು ಕರ್ತನೆಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡಾಗಲೇ ಆ ಮುಸುಕು ತೆಗೆಯಲ್ಪಡುವದು" (3:16). ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗಿನ ಈ ಎದುರಿಸುವಿಕೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ: "... ಕರ್ತನ ಆತ್ಮನು ಯಾರಲ್ಲಿದ್ದಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಉಂಟು" (3:17).

ಮಾರ್ಪಟಿತರಾಗಿ ಇರುವದು (3:18)

ಈ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು "ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮುಸುಕು ತೆಗೆದಿರುವ ಮುಖದಿಂದ ಕರ್ತನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ದರ್ಪಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೋ ಎಂಬಂತೆ ದೃಷ್ಟಿಸುವವರಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅಧಿಕ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಆ ಪ್ರಭಾವದ ಸಾರೂಪ್ಯವುಳ್ಳವರೇ ಆಗುತ್ತೇವೆ ..." (3:18) ಎಂದಾಗ ಈ ಅನುಭವವು ಆಗುತ್ತದೆ. ದೇವರೊಂದಿಗಿನ ಸಂಧಿಸುವಿಕೆಯಿಂದ ಮೋಶೆಯು ಒಬ್ಬನೇ ಬದಲಾದನು. ಈಗ "ನಾವೆಲ್ಲರೂ" ಪೌಲ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಸಭೆಯು ಆತನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇರಲು ಮಾಡಲ್ಪಡುವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. 1 ಯೋಹಾನ 3:2ರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಹೇಳ ಲ್ಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ "ನಾವು ಆತನ ಹಾಗಿರುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ." "ಮಾರ್ಪಾಟು" ಎಂಬ ಪದವು ಗ್ರೀಕ ಪದವಾದ *metamorpheo* ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ಗೆ ಬಂದಂತಹ "ರೂಪಾಂತರ" ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಬಂದದ್ದು ಎದ್ದು ಕಾಣುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಪದವು ಕ್ರಿಸ್ತೀಯ ಅನುಭವವು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಎತ್ತಿತೋರುವಂತಹ "ಬದಲಾದ ರೀತಿಯದು" ಅಥವಾ "ಮೂಲರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವದು" ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ "ಮಾರ್ಪಾಟಿಕರಾಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ" *metamorpheo* ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ (ರೋಮಾಪುರ 12:2). ಗಲಾತ್ಯ 4:19ರಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು "ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಾರೂಪ್ಯವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ತನಕ ..." ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

"ಕ್ರೈಸ್ತನು ತಾನು ಏನನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೋ ಅದರಿಂದಲೇ" ರೂಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದಿದ್ದಾದರೆ, ನಾವು ಮೋಶೆಯಂತೆ ಆಗುತ್ತೇವೆ ಆ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗುತ್ತೇವೆ. "ನೋಡು" ಎಂಬ ಪದವು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ "ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡು" ಅಥವಾ "ಚಿಂತನ ಮಾಡು" ಎಂಬ ದೃಢವಾದ ಪದಗಳಿಗಾಗಿ ಬಳಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಿರಂತರವಾಗಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿನೋಡುವವರು ಮತ್ತು ಕಾಳಜಿಪೂರಕವಾಗಿ ಚಿಂತನೆಮಾಡುವವರು ನೀರಿನ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವವರು ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಈ ಪದವು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾದ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುವಿಕೆ ಈ ಪದವು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿತರಾದ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದು ಆಗಿದೆ.

ನಾವು ಏನನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದರಿಂದ ನಾವು ರೂಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಲಜ್ಜೆ ಗೇಡುತನವನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಅದೇ ಸಂಗತಿಯನ್ನೇ ನಾವು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವವರಾಗಿ ದ್ದೇವೆ. ಪೌಲನ ವಿರೋಧಿಗಳ ಹಾಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿದ್ದು, ನಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗ ಳನ್ನು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಿಕೆಯಾಗುವ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಅಳೆಯುತ್ತೇವೆ. ಸಭೆಯು ಯಾವುದನ್ನು ಹೇಳದೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಇತರರ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ನಿರಂತರವಾದ ದಿಟ್ಟಿಸಿನೋಡುವಿಕೆಯು ಇತರರಿಗೋಸ್ಕರ ತನ್ನನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಇಡುವುದಾದರೆ ನಾವು ಆತನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಮಾರ್ಪಡುವುದಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆತನಿಂದ ಬದಲಾಗಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ನಾವು ಪೌಲನ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ, ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಒಂದು ವೇಳೆ ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಾವು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿನೋಡುವದರಿಂದ "ಮಾರ್ಪಾಟಿತರಾಗಿದ್ದಾದರೆ" ಇದು ಒಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನ ಅನನ್ಯ ಗುರುತು ಆಗಿದೆ. ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವರ್ಥ ರಹಿತ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಥೆಯಿಂದ ರೂಪಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. "ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವ" ಅವಕಾಶವನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತದ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವಂತಹ ನಾಯಕರನ್ನು ಎದುರುನೋಡುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಸೇವೆಯು ಒಂದು ಮಾನದಂಡದಿಂದ ತೀರ್ಪಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತದೆ; ಅದು ಸೇವೆಮಾಡಲು ಬಂದವನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವದೇ ಆಗಿದೆ.

ಮುಕ್ತಾಯ

ಹಿಟ್ಲರನ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತಿವಂತನಾ ವಿಶ್ವಾಸಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುವ ಆಜ್ಞೆಯು ಆಯಿತು. ವಿಶ್ವಾಸಿಗೆ ಆತನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ಆತನು, ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಆತನೊಬ್ಬನೇ ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುವ ಹಾಗೆ ಆತನು ಸತ್ಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದನು. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಮತ್ತು ಸೇನಾದಳವು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಭೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಕಂಡರು. ಕಳವಳದಿಂದ ಅವರ ಮುಖವು ಆತಂಕವನ್ನು ಹೊರಗೆಡುವಿತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯನಾದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ದೇವರ ಸೇವಕನಾಗಿರುವಂತ ಆ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಒಬ್ಬನೇ. ಈ ವಾಸ್ತವವು ಆತನಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿತು.

ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವು ಕ್ರೈಸ್ತನ ಗುರುತಾಗಿದೆ. ಇದು ಸ್ವವಿಶ್ವಾಸವಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಫಲಿಸುವಂತಹದರಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದಾಗಿದೆ. ನಾವು ದೇವರಿಗೋಸ್ಕರ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲೆವು ಯಾಕೆಂದರೆ "ನಮಗಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ದೇವರಿಂದಲೆ ಬಂದದ್ದು" (3:5).